

§ 5. Wnioski o nadanie odznaki należy przedstawiać Prezesowi Narodowego Banku Polskiego najpóźniej na dwa miesiące przed zamierzonym terminem nadania.

§ 6. 1. Odznaką „Zasłużony dla bankowości PRL” jest okrągły, srebrzony medal o średnicy 29 mm. Na lico-wej stronie pośrodku na tle z czerwonej emalii jest umieszczony srebrzony orzeł. W otoku na tle z białej emalii jest umieszczony srebrzony napis: ZASŁUŻONY DLA BANKOWOŚCI PRL. Odwrotna strona medalu jest gładka, srebrzona. Medal jest zawieszony na prostokątnej klamrze o wymiarach 19 mm na 10 mm, pokrytej w górnej połowie białą i w dolnej czerwoną emalią.

2. Wzór odznaki określa załącznik do uchwały.

§ 7. 1. Odznakę wręcza Prezes Narodowego Banku Polskiego lub osoba przez niego upoważniona.

2. Wręczenie odznaki odbywa się uroczystie, zwłaszcza z okazji Święta Pracy, Święta Odrodzenia Polski, przejścia na emeryturę oraz w związku z jubileuszem działalności jednostki organizacyjnej.

3. Osobie wyróżnionej wręcza się również legitymację stwierdzającą nadanie odznaki.

§ 8. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

§ 9. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania osoby wyróżnionej na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło na skutek wprowadzenia w błąd, lub jeżeli osoba wyróżniona stała się niegodna jej posiadania.

§ 10. Nadanie, utratę lub pozbawienie odznaki odnotowuje się w aktach osobowych pracownika.

§ 11. Ewidencję osób wyróżnionych odznaką prowadzi Narodowy Bank Polski.

§ 12. W razie zagubienia lub zniszczenia odznaki albo legitymacji stwierdzającej jej nadanie, wydaje się wtórny egzemplarz odznaki lub legitymacji.

§ 13. Koszty związane z nadawaniem odznaki pokrywa się ze środków Narodowego Banku Polskiego.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

Załącznik do uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. (poz. 217)

#### WZÓR ODZNAKI „ZASŁUŻONY DLA BANKOWOŚCI PRL”



218

#### UCHWAŁA Nr 151 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 listopada 1983 r.

#### w sprawie zamówień rządowych na materiały i wyroby.

W celu realizacji niezbędnych przemian strukturalnych w produkcji, zaspokojenia podstawowych potrzeb społecznych i osiągnięcia poprawy w zaopatrzeniu w szczególnie deficytowe materiały oraz na podstawie art. 2 i 384 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zamówienia rządowe na dostawę niektórych surowców i materiałów oraz wyrobów gotowych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb krajowych i eksportowych.

2. Wykazy surowców, materiałów i wyrobów oraz wielkość produkcji objętej zamówieniami rządowymi ustala się w centralnych planach rocznych.

§ 2. 1. Wybór wykonawcy zamówienia rządowego następuje w trybie przetargu nieograniczonego, zorganizowanego przez organ założycielski jednostki zamawiającej. Zamówienie rządowe może być udzielone bez urzędowania przetargu, jeżeli organ założycielski jednostki zamawiającej, w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Materialowej, wyrazi zgodę na nieurządzenie przetargu.

2. Zamówienie rządowe na produkcję eksportową może być udzielone bez urządzania przetargu, jeżeli Minister Handlu Zagranicznego wyrazi zgodę na nieurządzenie przetargu.

3. Zasady i tryb przetargu ustalają organy założycielskie jednostek zamawiających.

4. Organ założycielski jednostki zamawiającej powołuje komisję do rozpatrzenia ofert.

5. W skład komisji, o której mowa w ust. 4, wchodzi przedstawiciele:

- 1) jeżeli chodzi o dostawy surowców i materiałów oraz szczególnie deficytowych środków produkcji — organu założycielskiego jednostki ubiegającej się o zamówienia rządowe, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministra Gospodarki Materiałowej, Ministra Handlu Zagranicznego, Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej oraz jednostek zamawiających,
- 2) jeżeli chodzi o dostawy wyrobów gotowych — organu założycielskiego jednostki ubiegającej się o zamówienia rządowe, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług, Ministra Handlu Zagranicznego, Ministra Gospodarki Materiałowej, Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej, organów założycielskich głównych odbiorców zamawianego wyrobu, Federacji Konsumentów oraz jednostek zamawiających.

6. Komisja, o której mowa w ust. 4, przy wyborze ofert stosuje następujące kryteria:

- 1) dotyczące jakości wyrobu:
  - a) zgodność wyrobu z normami jakościowymi i technicznymi,
  - b) udział wyrobów oznaczonych znakami „Q” i „1” w produkcji ogółem,
  - c) udział braków i reklamacji w produkcji danego wyrobu,
- 2) dotyczące efektywności produkcji:
  - a) cena wyrobu,
  - b) pełny koszt jednostkowy wyrobu,
  - c) zużycie surowców, materiałów i energii na jednostkę wyrobu,
  - d) importochłonność.

Szczegółowe kryteria dla wyrobów danej branży ustalają organy założycielskie jednostek zamawiających.

§ 3. 1. Ministrowie: Gospodarki Materiałowej, Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Handlu Zagranicznego wyznaczają w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami jednostki zamawiające surowce, materiały, szczególnie deficytowe środki produkcji oraz wyroby gotowe objęte zamówieniami rządowymi.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawierają umowy o wykonanie zamówień rządowych z jednostkami gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

3. Umowy o wykonanie zamówień rządowych powinny być zawarte w ciągu 30 dni od dnia uchwalenia centralnego planu rocznego na dany rok.

4. Upoważnia się Ministra Handlu Zagranicznego do udzielania zamówień rządowych w innych terminach niż ustalony w ust. 3.

5. Zawarcie umów, o których mowa w ust. 2, następuje na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego oraz uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r.

w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 235), zwanej dalej „uchwałą nr 207 Rady Ministrów”.

6. W umowach strony są obowiązane zamieszczać co najmniej następujące postanowienia:

- 1) dane, o których mowa w § 5 ust. 1 załącznika do uchwały nr 207 Rady Ministrów,
- 2) wymagania dotyczące jakości wyrobów oraz warunki i tryb ich odbioru jakościowego,
- 3) zasady odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.

7. Jednostka zamawiająca jest obowiązana do dochodzenia roszczeń od producenta z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.

8. Ministrowie: Gospodarki Materiałowej, Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Handlu Zagranicznego, w porozumieniu z Prezesem Państwowego Arbitrażu Gospodarczego, ustalą do dnia 30 listopada 1983 r. wzory umów dostawy surowców i materiałów, szczególnie deficytowych środków produkcji oraz wyrobów gotowych objętych zamówieniami rządowymi.

9. Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z Ministrami Handlu Zagranicznego oraz Handlu Wewnętrznego i Usług wyda do dnia 30 listopada 1983 r. instrukcję w sprawie powoływania i trybu pracy komisji, o której mowa w § 2 ust. 4.

§ 4. 1. Jednostki wykonujące zamówienia rządowe korzystają z gwarantowanego zaopatrzenia w paliwa, surowce i materiały objęte obowiązkowym pośrednictwem, potrzebne do realizacji tych zamówień, oraz z prawa zakupu w pierwszej kolejności materiałów nie objętych obowiązkowym pośrednictwem.

2. Sposób zasilania jednostek wykonujących zamówienia rządowe w środki dewizowe odbywa się na zasadach ustalonych w centralnych planach rocznych. Dostawy artykułów, których import jest finansowany centralnie, zapewnia Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Materiałowej. Środkami dewizowymi na import pozostałych materiałów i surowców niezbędnych do wykonania zamówień rządowych dysponują organy założycielskie jednostek wykonujących te zamówienia.

3. Wykonawcy zamówień rządowych mogą korzystać z preferencji ekonomiczno-finansowych określonych w centralnych planach rocznych.

§ 5. 1. Kontrolę wykonania zamówień rządowych prowadzą organy założycielskie jednostek wykonujących zamówienia rządowe.

2. W razie niewykonania zamówienia rządowego, przyjętego przez jednostkę wykonującą, właściwy organ pozbawia ją preferencji, o których mowa w § 4, chyba że jednostka zamawiająca nie wywiązała się z zobowiązań w stosunku do jednostki wykonującej zamówienia rządowe.

3. W razie gdy wielkość produkcji wynikająca z zawartych umów przekracza aktualny popyt, jednostki zamawiające odpowiadają za sfinansowanie powstałej nadwyżki.

4. W umowach o wykonanie zamówień rządowych strony powinny przewidzieć, że w razie wykorzystania przez jednostkę wykonującą zamówienia rządowe środków dewizowych niezgodnie z przeznaczeniem, jest ona obo-

wiązana zwrócić środki organowi, od którego je otrzymała, a w razie braku możliwości zwrotu tych środków dewizowych, jest obowiązana przekazać do budżetu państwa 10-krotną ich wartość w złotych obiegowych, obliczoną według obowiązującego kursu, zaliczoną do strat nadzwyczajnych.

5. Stratę, o której mowa w ust. 4, traktuje się jako stratę nieuzasadnioną w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 38, poz. 253).

§ 6. Wprowadzone do centralnego planu rocznego programy operacyjne będą realizowane na zasadach przyjętych dla zamówień rządowych w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, środków dewizowych i preferencji ekonomiczno-finansowych.

§ 7. Dostawy surowców, materiałów i wyrobów, objętych zamówieniami rządowymi na rzecz obronności i bezpieczeństwa kraju, są realizowane według zasad przyjętych w uchwale, z uwzględnieniem innych przepisów obowiązujących w tym zakresie.

§ 8. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewni objęcie sprawozdawczością statystyczną produkcji wyrobów realizowanej w ramach zamówień rządowych.

§ 9. Traci moc uchwała nr 280 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zamówień rządowych na materiały i wyroby (Monitor Polski z 1983 r. Nr 1, poz. 9).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

## 219

### UCHWAŁA Nr 152 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1983 r.

w sprawie ustanowienia tytułów mistrza rękodzieła ludowego i mistrza rękodzieła artystycznego.

W celu zapewnienia warunków sprzyjających dalszemu rozwojowi rękodzieła ludowego i artystycznego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się tytuły mistrza rękodzieła ludowego i mistrza rękodzieła artystycznego.

§ 2. Tytuły mistrza rękodzieła ludowego i mistrza rękodzieła artystycznego mogą być nadawane osobom spełniającym warunki określone w § 3 i 4, które w okresie co najmniej 10-letnim były zatrudnione w jednostkach gospodarki społecznej albo dostarczały tym jednostkom wykonane przez siebie wyroby lub świadczyły na rzecz tych jednostek usługi określone w § 4.

§ 3. Tytuł mistrza rękodzieła ludowego może być nadany osobie, która wykazała się umiejętnościami wytwarzania wyrobów zaliczanych do sztuki i rękodzieła ludowego, z zastosowaniem surowców naturalnych i rękodzielniczych sposobów wytwarzania właściwych kulturze ludowej oraz z zachowaniem ścisłego związku z dorobkiem sztuki i rękodziem określonego regionu.

§ 4. Tytuł mistrza rękodzieła artystycznego może być nadany osobie, która wykazała się umiejętnością rękodzielniczego:

- 1) wytwarzania lub naprawy przedmiotów o charakterze artystycznym,
- 2) odtwarzania, konserwacji i naprawy przedmiotów o charakterze zabytkowym,
- 3) artystycznego zdobienia i konserwacji obiektów architektury, dzieł sztuki i wyrobów rękodzieła artystycznego.

§ 5. Tytuły mistrza rękodzieła ludowego i mistrza rękodzieła artystycznego nadaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek Prezesa Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”.

§ 6. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Zarządzeniem Centralnego Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia” określi szczegółowe zasady i tryb nadawania tytułów określonych w § 1 oraz kryteria oceny wartości artystycznej i etnograficznej wyrobów i usług.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

## 220

### UCHWAŁA Nr 156 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 listopada 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 8 uchwały nr 268 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1982 r. w sprawie zasad realizacji i finansowania budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- 2) w ust. 1 w pkt 2 końcowe wyrazy począwszy od wyrazów: „z tym że” zastępuje się wyrazami: „z zastrzeżeniem ust. 2”,
- 3) dodaje się ust. 2 w brzmieniu: